

Les presses

Conten que l'arquitecte Gaudí, quan li preguntaven quan s'acabaria la Sagrada Família, solia respondre que el seu client no tenia pressa. Es tractava, certament, d'un encàrrec i d'un client excepcional: la cosa més usual és que el client tingui molta pressa, que les feines i els encàrrecs s'hagin d'enllestir tant si com no abans d'un termini determinat, no únicament per exigència del client, no tan pacient com el de Gaudí, sinó també perquè un cop passat aquest termini el treball acabat ja no és apte a realitzar la funció per a la qual s'havia encarregat. (Encara recordem que al cap d'un mes d'haver-se fet el referèndum de l'Estatut de Catalunya, a la tardor de l'any 79, es va publicar el número d'una revista recomanant l'abstenció!). El fet, doncs, és que molt sovint hem de treballar amb presses, sense torbar-nos gaire, sense velleïtats perfeccionistes, perquè el que importa és que la feina s'hagi acabat tal dia o tal altre. I aquestes presses són, fatalment, la causa principal dels defectes i les imperfeccions amb què apareix el treball realitzat.

No ens costa gaire, doncs, de justificar els errors i els defectes dels treballs dels quals ens hem responsabilitzat: adduïm sistemàticament, amb comoditat, l'excusa

de la pressa. I així, sembla que ens hem avesat, com si es tractés d'una calamitat inevitable, a veure tota mena de peces gràfiques i tipogràfiques amb uns textos amb tota mena de faltes de gramàtica i de llenguatge, talment com a que proposariem com a exercici als alumnes d'una classe de correcció. El calendari mana i si tal dia no haviem lliurat els originals a la impremta, la revista, el butlletí, el prospecte, el cartell, el programa, etc., no haurien estat llestos el dia convingut. Ni hi va haver temps material per a la revisió del text. Resulta, però, que la peça impresa és sovint una bella mostra de disseny gràfic, en què es nota la mà experta i el talent d'un bon grafista. I no ens sabem estar de preguntar: ¿quants dies de coll li van donar, al grafista? I no és rar que ens responguin que precisament perquè va trigar més del compte no hi va haver temps per a la revisió lingüística. Maco! Potser que comencem a pensar, doncs, a reservar unes quantes hores per al corrector, que no necessita més. No ens enviaran pas un prospecte en blanc, dient que no hi va haver temps d'imprimir-lo.

Albert Jané